

Last Update : Mei 24, 2011

Wahweap Hoodoo's

OMSCHRIJVING

Hoodoo's zijn zandstenen pilaren die zijn ontstaan door wind- en watererosie en door de inwerking van vorst en ijs. Vaak zit bovenop een pilaar een kap die bestaat uit een hardere – en daarom minder snel weggesleten – steensoort. In het druk bezochte *Bryce Canyon National Park* staan de bekendste hoodoo's van het zuidwesten van de USA. Maar er zijn ook veel andere, minder bekende en ook minder makkelijk bereikbare hoodoo's in deze omgeving. Een aantal bijzonder mooie pilaren tref je aan in het uiterste zuiden van Utah; het gaat om drie groepen die samen de Wahweap Hoodoo's worden genoemd. Vooral de meest zuidelijke groep is fantastisch mooi; de pilaren bestaan uit heel poreus kalksteen en zijn daardoor helemaal wit. Dit kalksteen behoort tot het Entrada Sandstone, en is ongeveer 160 miljoen jaar oud. Het gesteente waarvan de donkere kappen zijn gevormd is zo'n 100 miljoen jaar oud, en behoort tot het Dakota Sandstone.

Let op: als je meer informatie over deze hoodoo's zoekt, houd er dan rekening mee dat niet overall dezelfde naam wordt gebruikt. De alternatieve benamingen die we zijn tegengekomen zijn: Valley of the White Ghosts, the White Rocks en de Wahweap Creek Hoodoo's.

DE ROUTES

Je kan de Wahweap Hoodoo's op twee manieren bereiken, via de officiële route of via een sluiproute. De sluiproute is met de auto iets langer, maar de wandeling naar de hoodoo's is aanmerkelijk korter dan bij de officiële route. Als je bij het Bureau Land Management om informatie gaat vragen, zal je de officiële routebeschrijving krijgen.

Let op: de verzekering van een huurauto is op onverharde wegen niet geldig, eventuele schade wordt niet vergoed.

De officiële route

Deze route begint aan Highway 89 (van Page naar Kanab), bij het kleine plaatsje Big Water. Neem de Ethan Allen Road, die begint tussen de mijlmarkers 6 en 7 direct tegenover het Grand Staircase Escalante Visitor Center (als je vanuit Page komt is dit rechtsaf). Volg de Ethan Allen Road tot aan een T-splitsing. Ga daar linksaf, je passeert hier een oud sportveld. Vanaf hier is de weg onverhard. Als je in een gewone personenauto rijdt, dan moet je aan de rechterkant van de weg parkeren 3 mijl nadat je Highway 89 hebt verlaten. Dit is net voor de Wahweap Creek. Als je een auto met hoge bodemvrijheid hebt kan je nog 0,3 mijl verder rijden.

Vanaf de parkeerplaats ga je in noordelijke richting te voet verder, via de droogstaande Wahweap Creek. Het gaat hier om een wandeling over een redelijk vlak terrein. De juiste looproute is makkelijk te vinden, je blijft gewoon steeds de Wahweap Creek volgen. De bodem bestaat uit klei, als het geregend heeft kan het glad zijn. Houd er ook rekening mee dat er onderweg geen schaduw is, tijdens de zomermaanden kan het te heet zijn voor deze wandeling. Na 2 mijl lopen zie je al enkele hoodoo's, dit zijn nog niet de Wahweap hoodoo's. Je bereikt de eerste groep hoodoo's na 3,6 mijl en de tweede groep na 4 mijl; beide groepen liggen links van de Wahweap Creek. De laatste, en ook mooiste groep, bereik je na 4,3 mijl. Ook deze hoodoo's liggen aan de linkerkant van de Wahweap Creek.

De sluiproute

De BLM zal hierover geen informatie verstrekken, maar het is wel toegestaan om van deze route gebruik te maken. Een verbod wordt echter wel overwogen (info 2006). De sluiproute is alleen geschikt voor auto's met hoge bodemvrijheid, er komen enkele steile weggedeeltes voor en je moet ook een aantal (droogstaande) washes oversteken.

Last Update : Mei 24, 2011

Ook de sluiproute begint aan Highway 89 (van Page naar Kanab). Neem de onverharde Cottonwood Canyon Road, die begint tussen de mijlmarkers 17 en 18 (als je vanuit Page komt is dit rechtsaf). Na 1,4 mijl ga je rechtsaf, via de onverharde BLM-road 431. Een paar mijl verder kom je bij een splitsing. De weg die linksaf gaat is de Brigham Plain Road, die moet je niet hebben. Bij de weg die rechtdoor gaat, BLM 431, staat dat die daar eindigt. Maar dat is niet zo, de weg gaat wél verder en je rijdt hier dus gewoon rechtdoor. Er zijn enkele zijwegen, maar je blijft steeds rechtdoor rijden, min of meer in oostelijke richting. Onderweg kom je enkele hekken tegen, je mag die hekken openen om door te kunnen rijden. Sluit de hekken wel weer achter je. Na negen mijl rijden ga je via een helling steil omlaag, als het geregend heeft kan deze helling onbegaanbaar zijn. Kort voorbij de helling bereik je Wahweap Creek, waar je de auto naast een omheining parkeert en te voet verder gaat.

Volg de Wahweap Creek in zuidelijke richting. Je bereikt de eerste – en meteen ook de mooiste – groep hoodoo's na 20 tot 30 minuten lopen. De hoodoo's liggen aan de rechterkant van de Wahweap Creek, in een nis tegen de rotswand aan. De tweede en derde groep hoodoo's liggen steeds een paar honderd meter verder.

Update Mei 2011 : In mei 2011 hebben een deel van de hierboven beschreven route opnieuw gereden. De kwaliteit van de onverharde weg was aanmerkelijk slechter dan vijf jaar eerder, we kwamen veel meer rotsachtige washes, diepe dips en steenplaten tegen. Op een plek is de weg blijkbaar geheel weggespoeld geweest, het was daar onduidelijk hoe we precies verder moesten rijden.

Gezien deze gewijzigde omstandigheden vinden we de sluiproute geen geschikte optie meer voor minder ervaren dirtroad-rijders.

Waarschuwing

Kijk ook op onze pagina "[Ga niet onvoorbereid naar eenzame gebieden !](#)"

ONZE ERVARING

Wij zijn via de sluiproute naar Wahweap Creek gereden. Het voelde wel een beetje vreemd om zomaar hekken open te maken, tussen groepen koeien door te rijden ed. Hoewel het niet verboden is van deze weg gebruik te maken, voelt het toch wel een beetje aan als 'trespassing'. De wandeling naar de hoodoo's viel mee, het was niet ver, en we hoefden nergens hoogtevverschillen te overwinnen. In alle verslagen die je over de Wahweap Hoodoo's leest, staat dat de groep met de witte pilaren het mooist is. En dat is ook zo, het is echt heel apart om dat gegroefde, witte gesteente te zien, die prachtige vormen, de donkere kappen. Maar ook de tweede groep is de moeite meer dan waard, het gesteente is weliswaar niet zo apart maar de vormen van de pilaren zijn ook hier heel erg mooi. De derde groep hebben we niet gevonden, maar daar hebben we ook niet al te veel moeite meer voor gedaan.

Alle links naar de betreffende sites en onderdelen van sites staan op de internetpagina van de Wahweap Hoodoo's op www.ontdek-amerika.nl.